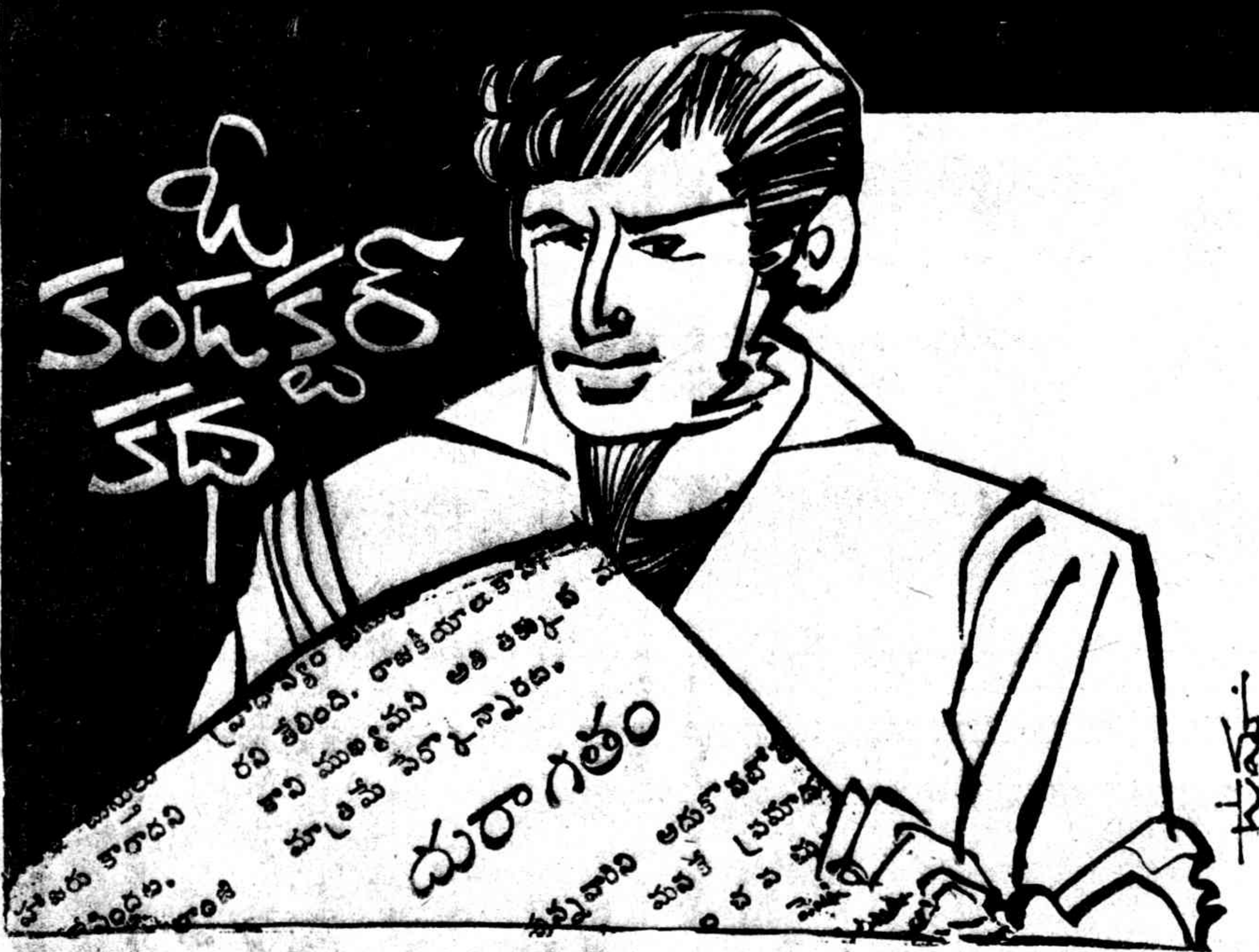

మినీకథ

తొరగంట నుంచి చైతన్యపురి బస్స్టాప్ లోని బస్లో కూర్చుని ఎదురు చూస్తున్నాను, కండ్లక్కర్. డ్రైవర్ రాక కోసం! బస్ ఇక్కడ ఆపి వీళ్ళు ఎక్కడికి పోయింటారన్నా అని అనుకుంటున్నాను

జనం. కాలనీకి ఉన్నది ఈ ఒక్కటే బస్సు. ఇది తప్పితే దిల్లీ నగర్ డిపో దాకా నడిచి ఇంకోటి ఎక్కాలి. ఇలా అనుకుంటూ ఉండగానే దూరంగా మూసీ నది ఒడ్డునుంచి ప్యాంట్లు నర్దు

కుంటూవస్తున్నారకండ్లక్కర్. డ్రైవర్లు. అందరికీ టిక్కెట్లు ఇచ్చిన తర్వాత బస్ కదిలి కాలనీ దాటి. హైవే క్రాసింగ్ దాకా వచ్చి చుట్టూ ఆగింది. పక్క హోటల్ లోకి దూరం కండ్లక్కర్. డ్రైవర్లు పావుగంట గడిచినా బయటకు రావడంలేదు. అసహనంతో నేను డ్రైవర్ క్యాబిన్ దగ్గరకి పోయి హోటల్ మోగించాను. హోటల్ మోగగానే కండ్లక్కర్ హోటల్ లో నుంచే "కోన్ రే హోటల్ మార్ నే కే వాలె- సువ్వర్ కే బచ్చె" అని అరిచాడు

కండ్లక్కర్ అలా అరవగానే అంగరూ నాకేసి జాలిగా చూశారు. నాకు ఒళ్ళు మండింది. వెంటనే ఎవరు చూడకుండా డ్రైవర్ సీటు పైనున్న కండ్లక్కర్ "టిక్కెట్స్ చే"ని అందుకుని పక్కనే ఆగి వున్న ఆటో ఎక్కి ఇంటికి వచ్చాను.

చుర్రాడు పేపర్లో: ఏ.పి.జిడ్ 8179. కండ్లక్కర్ - టిక్కెట్స్ చే - సస్పెన్షన్. దర్యాప్తు మొదలగు విషయాలు. -బోయ్స్ పల్లి విజయ్ కుమార్

మినీకథ

ప్రతిగ్గా నూరు సంవత్సరాలు పైబడి పెల్ల లూడుతున్న భవనంలో జిల్లా విద్యా కాబడికారి (డి.ఇ.ఓ.)గారి కార్యాలయం. బయట బెంచీలపై ఇంటర్వ్యూ వొరక్క గంటలకరబడి వేచి వున్న జనం. కూచునే చోటులేక చింతచెట్టు కింద సిగ రెట్టు. బీడీలు కాలుస్తున్న ఉపాధ్యాయులు. చికాకుగా, విసుగ్గా కొందరు బెంచీలపై చునలుతున్నారు.

"ఎంగయ్యా బాబు! చీటి సంపించి గంట గడిచిపోయింది. డి.ఇ.ఓ. గారిని కలుసుకోగలనా? లేదా?" అని ఓసక నళిం చిన ముసలి ఉపాధ్యాయుని ప్రశ్న!

పక్కనే కూచున్న ఒక గవర్నమెంటు హైస్కూలు హెడ్ మాస్టర్ మాధవయ్య అనుకోకుండా చాలాకాలం తరువాత కలి సిన మిత్రుడు సుబ్బయ్యతో కబుర్లు చెబు తున్నాడు. చురో గవర్నమెంటు స్కూలులో పనిచేస్తున్నాడు, సుబ్బయ్య. ఏదో మాటమీద సుబ్బయ్య. "మాధ వయ్యా, నీ దయ్యా అదృష్టమంటే! యెప్పుడైనా స్కూలుకు రోజూ వెళ్ళి నీ అసిస్టెంట్లు అసలు పాఠాలు చెబుతున్నారా. లేదా అని చూశావా? పోనీ నీవైనా నీ

ఈ చదువు ఎవడిక్కెవారి

వంతు పాఠాలు చెబుతున్నావా? అని ఏమీ లేకుండానే హాయిగా నెల జీతం పుచ్చు కుంటున్నావ్."

మాధవయ్య "నరే లేవయ్యా. నేనేదో వెళ్ళుకుండానే పని నడుపుతున్నాను. మరి సుప్రస చేస్తున్న దేమిటి! స్కూలుకు ప్రతిరోజూ వెళ్ళినా పిల్లలకు ఎప్పుడైనా పాఠం చెప్పిన పాపాన పోయావా? ఆ స్టాఫ్ రూంలో పేకాడడం తప్ప" అని పెద్దగా నవ్వాడు.

సుబ్బయ్య "ఇంకా మనం నయం! ఆ యూనివర్సిటీలో వేనకు వేల జీతాలు తీసుకుంటూ సూట్లు వేసుకొని కార్లలో తిరిగే ప్రొఫెసర్లు వారానికి ఒక్క కీరీయే డైన సరిగ్గా చదువు చెప్పారా అని?"

నిఖిలేశ్వర్

మాధవయ్య: "పై చురీస్తూళ్ళ టీవర్లు మున్సిపల్ పాఠశాల ఉపాధ్యాయు జీవనం రోజురోజుకీ అధోగతేదా!"